

kesztőjét nevezte ki az akkori kereskedelmi miniszter. Most azt a megbízatást kapta a minisztertől, hogy a tuniszi kereskedőket összeköttetésbe hozza a magyar gyárosokkal. A fővárosi és környéki gyárpár világával már érintkeztek a tuniszi megbízottak s ma délelőtt érkeztek Szegedre.

Perjessy Lászlónál, a szegedi kereskedelmi és iparkamara titkáranál tették az első látogatást. A kamarai titkár közvetítésével érintkezésbe léptek csaknem valamennyi szegedi gyárossal. Remélhető, hogy ez a látogatás a szegedi fejlett gyárpárral megismerteti Északafrika közönségét. A tuniszi közönség különben, amint azt Illés Zsigmond miniszteri kiküldött a *Délmagyarország* munkatársának mondotta, igen sok szegedi terméket ismer már. A szegedi paprika például igen keresett cikke a tuniszi mintaraktárnak. Kedvelt magyar árucikk a többi közt a magyar lámpa is, amelyet lépten-nyomon föltalálhatunk Északafrikában. Holnap utazik el Szegedről Illés Zsigmond és társa, akik visszaérkezve a fővárosba, onnan néhány nap múlva a délvidéki nagyobb ipari városokba utaznak, hogy az ottani gyárosokkal közvetlenül érintkezzenek.

TÁVIRATOK

Aehrenthal és San Giuliano.

Ischl, augusztus 30.

Aehrenthal gróf külügyminiszter reggel nyolc órakor Szapáry gróf követségi tanácsos kíséretében a salzkammerguti helyi közlekedési vonattal Salzburgba utazott, ahol találkozni fog San Giuliano olasz külügyminiszterrel.

Salzburg, augusztus 30.

Reggel tíz órakor érkezett meg Aehrenthal gróf. A fogadóban San Giuliano külügyminiszter és Avarna herceg bécsi olasz nagykövet üdvözölte. Délben dejeuner volt Aehrenthal grófnál, aztán a két államférfiu négy szem között tanácskozott.

Salzburg, augusztus 30.

Aehrenthal és San Giuliano ma délután egy óráig tanácskoztak. Egynegyed két órakor Aehrenthal Szapáry követségi tanácsos kíséretében viszonzta a látogatást. Ezután a két külügyminiszter és kísérete dejeuner-re gyűlt össze az Európa-szálló éttermében. Dejeuner után automobil-kirándulást tettek, amelyről este tértek vissza. Ekkor közös dîner volt. A tanácskozások eredményét az olasz külügyminiszternek Ausztriából való elutazása után hivatalosan fogják közétenni.

A liberális Alfonz.

Madrid, augusztus 30.

Alfonz király liberális érzelmeiről tanuskodik a következő eset. Most tért vissza Madridba San-Sebastianból a király, akinek a miniszterelnök egy listát nyújtott át, amelyen a cadizi cortez jubileumi ünnepélyt rendező bizottság névsora volt. A király átnézte a listát s észrevette, hogy a celebritások sorából hiányzik Perez Galdos, Spanyolország legelső írója, akit nyilván republikánus érzelmei miatt mellőztek. Alfonz azonnal tollat fogott és ráírta a listára Perez Galdos nevét.

Véres választások Portugáliában.

Lisszabon, augusztus 30.

Tegnapelőtt kezdődtek meg és holnap érnek véget Portugáliában az országos képviselőválasztások. A választások már eddig is nagy meglepetéseket hoztak. Amennyire az erős cenzúra dacára megtudható, sok helyen véres zavargások voltak. Egyik spanyol határszéli kerületben, Castrellában katonaságnak kellett közbelépni, de mivel a kerületben állomásozó katonaság nem volt elegendő, tegnap a szomszédos kerületekből nagy csapatok érkeztek. A

katonaság és a választók között véres összecsapások voltak. A választás meglepetésszerű eredménye az, hogy a köztársaság-párti jelöltek igen nagy számmal kaptak mandátumot. A republikánusok három vezérét, Machadot, Costát és Bombarmiát képviselőkké választották, még pedig az összes jelöltek között a legnagyobb szótöbbséggel. A lisszaboni kerületben, mely eddig mindig monarchistát választott, most szintén köztársaságát választották meg. A coimbrai kerületben, amelyben a királyi család lakik, szintén a köztársaságiak győztek.

Mihálovich emlékiratai.

— A százezres üzlet. —

Hírül adtuk tegnap, hogy a sok szenvedésen átesett Mihálovich Géza, József főherceg gyermekeinek volt nevelője, emlékiratait eladta százötvenezer koronáért. Ma nyilvánosságra kerültek a sajátságos ügynek kulisszatitkai és részletei s ezekről a következőket jelenti budapesti tudósítónk:

Mihálovich Géza nem közvetlenül, hanem közvetve, egy megbízott útján tárgyalta a vevővel. Az üzletet Nágel Ferenc dr (V., Kálmán-utca 23.) ügyvédi irodájában kötötték meg augusztus huszonhetedikén, szombaton délután öt órakor. A szerződés így szól:

1. Alulírott megveszi Mihálovich Géza urtól összes emlékiratait 120.000, szóval százhuszezer koronáért s Mihálovich Géza ur e szerződés aláírásával elismeri, hogy a vételárat készpénzben fölvette.

2. Mihálovich Géza ur kijelenti, hogy emlékirataiban a főhercegi udvarban átélt élményeit legjobb tudomása szerint teljesen kimejtette s hogy soha többé semmiféle újabb emlékiratot ki nem ad.

3. A vevő kötelezi magát, hogy az emlékiratokat a megállapodás keltétől számított három hónapon belül semmiesetre ki nem adja.

Ez az a szerződés, amelylyel Mihálovich Géza az emlékiratait eladta. Van még egy függeléke is a szerződésnek. Ez a külön megállapodás 30.000 koronát köt ki arra az esetre, ha Mihálovich Géza a kezében levő eredeti főhercegi és főhercegnői irásokat a memoárok megvásárlójának átszolgáltatja.

A föltűnő üzlet előzményei is rendkívül érdekesek: Mihálovich Géza hetek, sőt közel két hónap óta tárgyal egy budapesti emberrel, aki a memoárainak megvásárlására hajlandónak mutatkozott. A tárgyalások két héttel ezelőtt megszakadtak, mire Mihálovich hazautazott Zalaegerszre. Szerdán újra kezdődött a dolog. Mihálovichot értesítette egy budapesti pártfogója, hogy az az ajánlat, amely neki százhuszezer koronát kínál a memoárokért, egészen komoly. Mihálovich azután érdeklődött, hogy megvan-e a pénz. Másnap már azt is közölte Mihálovich-csal, hogy a pénz — százhusz darab ezerkoronás bankjegy — letétben van a vevő megbízottjánál.

Erre Mihálovich Géza péntek reggel Budapestre érkezett. Pénteken délután konferált a vásárló megbízottjával, de nem jutott megállapodásra, mert a följajlott százhuszezer koronát keveselte. Másnap megkötötték a szerződést. Mihálovich fölvette a memoárokért a százhuszezer koronát és egyben megállapodott arra is, hogy a levelekért, okiratokért és több függelékekért hétfőn még harmincezer koronát kap. Ezzel a vásárt véglegesen megkötötték. A szerződést két példányban kiállították és aláírták. Mihálovich még egy nyilatkozatot is adott a vásárló megbízottjának: kiállította a bizonyítványt arról, hogy ő a közvetítésért províziót nem adott és tőle províziót nem is kértek. Ez a memoárok eladásának a története.

Crippenék a bíróság előtt.

— Elhalasztották a tárgyalást. —

(Saját tudósítónktól.) Az újabb idők egyik legérdekesebb bűnügyének a tárgyalását ma hétfőre halasztotta a londoni rendőrbíróság. És Crippen dr és Miss Le Neve teljes megnyugvással vették tudomásul ezt is, mint mindent, ami letartóztatásuk óta velük történt. Izgalmas jelenete a mai tárgyalásnak nem igen volt. A Crippeneket elfogó detektívönök valamásából kitűnt, hogy a szerencsétlen orvos rabja volt Nevenek, aki ellen eddig terhelő adat nem merült föl és lehet, hogy a tárgyalás során el is ejti ellene a vádat az ügyész.

A Bowy-street környékén már kora reggel nagy közönség tolongott a rendőrbíróság épülete előtt és a rendőrségnek kellett közbelépnie, hogy a tárgyalóterem felé tolongó tömegben a rendet fönntartsa. A nők már a tárgyalás előtt három-négy órával elfoglalták helyeiket a hallgatóság padsoraiban és nagy csöndben várták a tárgyalás megnyitását. A védői tisztet London két híres ügyvédje látta el: Crippent Newton ügyvéd, Miss Le Nevet Welfare ügyvéd védte.

Crippen és Le Neve.

Délelőtt tizenegy órakor nyitotta meg a bíróság a tárgyalást. A börtönőrök bevezették Crippent, majd néhány perc múlva Miss Le Nevet is. Megjelenésük bizonyos csalódást keltett a közönség soraiban. Jelentéktelen, szürke alak mindakettő. Nem látszik meg rajtuk, hogy egy szenzációs dráma hősei. Crippen alacsony termetű, keskeny vállu, öregedő férfi, kopasz, kidülledt szemmel. Szemüveget szokott viselni, de elfogatásakor elvették tőle, mert félték, hogy üvegdarabjaival öngyilkosságot fog megkísérelni. Miss Le Neve szintén alacsony termetű és nem oly kedves megjelenésű, mint ahogy beszélték. Kék serge-kosztüm van rajta, sötétkék kalap és sűrű fátyol. Crippen fekete szalonkabátban van. Orgyilkossággal vádolják mindkettőt, de a leány ellen úgy szól a vád, hogy a gyilkosságban nem előre megfontolt szándékkal nyújtott segédkezet.

Az ügyész szólalt föl először. Kijelentette, hogy az eddigi eljárás semmi pozitív adatot nem hozott arra nézve, hogy a leány részes a gyilkosságban és ha ilyen adat a tárgyalás során sem fog fölmerülni, az erről szóló vádat, mely eddig csupán gyanúkokon alapszik, el fogja ejteni.

A detektív-felügyelő kihallgatása.

Az ügyész indítványára elsőnek Dew detektív-felügyelőt hallgatták ki tanuként. A detektív-felügyelő így mondta el a „Monterose” hajón történeteket:

— Mikor a hajó fedélzetén megláttam Crippent, odaléptem hozzá és így szóltam:
— Jó reggelt, Crippen dr! Én vagyok Dew detektív-felügyelő.

— Jó reggelt, Mr. Dew!
— Letartóztatom önt, — szólottam ekkor, — mert ön gyilkolta meg és vagdalta össze Londonban február másodikán, vagy február másodika körül feleségét, Cora Crippent.

Semmi válasz. Az elfogatást a kanadai rendőrök teljesítették. Én ezután lementem abba a kabinba, ahol Crippen és Miss Le Neve lakott. A leány egy díványon feküdt fiúruhában.

— Miss Le Neve! — szólítottam meg.
— Igen, én vagyok! — felelte a leány.

Többet nem szólt, nagyon föl volt indulva. Átkutattam a kabin, majd a hajó kapitányának kajütjébe mentem, ahol közben a rendőrök Crippent elhelyezték. Így szóltam Crippenhez:

— Bilincseket kell tennem az ön kezeire, mert azt beszélük, hogy öngyilkosságot akar elkövetni.

— Azt nem fogom tenni, — mondotta Crippen, — mert örülök, hogy elfogtak. Ugy sem birtam volna tovább az izgalmakat.

Crippen, az öngyilkos.

A detektív-felügyelő azután kivett zsebéből két névjegyet és fölolvasta. Az egyik kártya előlapján ez állott:

E. Robinson and Co.,
Detroit, Michigan, presented by Mr. John Rob.

Lassan, minden szót hangsúlyozva, óriási meklődés közben olvasta föl ezután a detektív-felügyelő a névjegy hátlapjára írott sorokat. Ott ez állott: